

so dobili sledeči posestniki: Otto Schwarsch-
Monsberga 60 K (I. državno darilo), Anton
in iz Sesterž 50 K (II. drž. daril). Po 40 K,
darila so dobili: Franz Leskoschegg na
Jožef Vindiš iz Leskovca, Simon Medved iz
ec, Jakob Žumer iz Sv. Lovrenca na dr. p.;
K, okrajno darilo sledeči: Tomaž Siter iz
avec, Karol Sima na Bregu, Jožef Šprah iz
nika, baron Kübeck iz Ankensteina, Franc
iz Sv. Lovrenca dr. p.; po 20 K Matija Koc-
iz Ternovec, Jurij Macun iz Lancavesi, Jožef
iz Ptuja, Janez Visenjak iz Sloma, zadruga
adraž v Sl. gor. Alojz Stanet iz Vurberka; po
minoriti v Ptuj, Martin Krainc iz Podloš,
Gaiser iz Sv. Bolfenka, Šimon Skerbinšek iz
pri Ptuj, Franc Pernat iz Šikole; po 10 K
Mustafa iz Župečje vesi, Anton Šmigoc iz
ce, Anton Preložnik iz Vurberka, Franc Lubec
bofe, Johann Rodošek iz Skorbe; po 5 K
Zemlarič iz Sv. Marka in Alojzija Muršec iz
larski).

Polička ves. Na listjaku prvaškega posest-
bil je plakat, ki je vabil prvake v „Narodni
na veselico črnosuknežev. Drugje ne smejo
prilepiti, napredno ljudstvo ne dopušča, da
takimi vabili onesnažili njih hiše. Listjaki so
dobri, pa samo ti prvakov.

Nevihta in strela. Dne 17. 18. in 19. junija pov-
je nevihta na Spodnjem Štajerskem v mno-
raji zdatno škodo. V okolici Pragerskega uni-
je toča skoro celo žetev. Tudi strela naredila je
škodo. V Sv. Jurju ob južni železnici ubila
deklico, ki je med nevihto čez cesto bežala.
plotnice se poroča: V nedeljo, dne 18. junija
v okolici Oplotnice in Konjice strašna nevihta.

plotnici udarila je strela v drevo pred hišo po-
Videčnika, se od tod odbila in skozi okno
svignila. Tukaj je zadela fanta, ki je bil ta-
rtev in nekega starega stanovnika, katerega je
bila. Hiša se je užgala in do cela zgorela. V
nici udarila je strela v lipo ter usmrtila 2 ko-
ki ste pod drevesom bili. Pri Konjicah raz-
je veliko drevo, ki je stalo na zvišenem pro-
posestnika Hausenbüchel. Nevihta naredila je
na polju mnogo škode, ker je bila po nekterih
vozomh toča. Ta teden naredila je tudi mnogo
v mariborskem okraju.

Gosp. Okrajni zastop ptujski. Delovanje novega okraj-
t. Glej zastopa ptujskega nočemo premnogokrat ome-
pil"pa je kolica ptujska naj sama spozna, kak razloček
a prednel delovanjem prejšnjega zastopa in sedanjega,
nisi tega ceste, stare popravljene in obsajene z sadnimi
š lagati in mnogo drugih koristnih naredb naj bi pri-
neutrujenost novega zastopa. Ker pa celjsko

v Ptuj. „Domovina“ napada predsednika zastopa, vele-
ilo licenčnega gospoda Ornika, češ, on slabo gospodari
za plemo nič ne stori za okraj, hočemo na kratko po-
je spoz, kaj se je vse do sedaj naredilo. Kar se tiče
5. Teda, ki so se kraj cest nasadile in katere so se
samo bile naj služi to v pojasnilo: Vsakdo ve, da lesena

ograja kraj cest mnogo stane in ne drži na veke,
ampak se mora za par let spet popraviti ali celo na
novo narediti. Zato je okrajni zastop sklenil, da
nasadi kraj cest živo mejo. Ta je prvič za vselej,
drugič je tudi boljša ograja, bolje varuje njive in
travnike kraj ceste nego lesena. Po zimi so se na-
ročile iz Ponikve sadike, pa med vožnjo iz Ponikve
v Ptuj jih je nekaj zmrznilo in te se niso pri na-
sadu prijele in se posušile. To je vzrok, da niso vse
rasle. Letos se je kraj cest 500 sadnih dreves posa-
dilo in 500 drevesc se je razdelilo med siromašne
posestnike. Okrajni zastop bo drugo leto spet sadna
drevesa razdelaval, v ptujski okolici se ja tako malo
stori za sadjerejo. Poglejmo si na zgornje in srednje
Štajersko, koliko sadja prideluje tamkaj celo mali
posestnik. Sadjarstvo mu prinese več dobička nego
živinoreja. Poglejmo si pa kako napreduje zgradba
novih cest. Nova cesta Zgornji Velovlek, Spodnji Ve-
lovlek—Juvanci je že posuta in daljša dela se bojo
sedaj pričela. Vsi novi mosti, kanali in prelivi so
nareti iz železa in cementa, da bodo trajni. Prešnji
zastop delal je le lesene mostove in ti so za kratek
čas že v takem stanu bile, da je bil joj, koštali so
pa mnogo denarja in nekteri odborniki so si zelo
žepe napolnili. Komisija pregledavala bo si to cesto
prihodnji teden. Druga zgradba ceste Sv. Barbara v
Halozah do sv. Floriana je tudi že v delu. Ona bo
gruntirana in se radi tega 1000 kubiknih metrov
kamna za cesto že lomi. Črez veliki tamkašnji breg,
črez katerega je pred stara cesta peljala, ne bo se-
daj nove ceste, ampak ta bo šla na vnožju brega in
tako vožnja zelo olajšana. Za tehničkega vodja zgradbe
postavil je okrajni zastop zaslužnega nadučitelja
gospoda Ogorelec iz Sv. Barbara v Halozah, in ta-
mošnji veleposestnik gospod Korenjak ima nadzorstvo
dela in delavcev. Vidimo tedaj, da se da dobro go-
spodariti le tedaj, če z zjedinjemi močmi Nemci in
Slovenci delajo če ne uvirajo eni delovanje drugih.
Čas še nam bo pokazal in nas prepričal, koliko do-
brega za okraj je storil sedanji okrajni zastop pod
vodstvom našega tako zaslužnega gospoda Ornig-a.
Celjskemu budola „Domovina“ pa moramo sočutje iz-
ražati, če velezaslužnega moža blati in očitno ko-
ristno in dobro delovanje zastopa prezira in celo
hoče pomanjšati s tem, da trosi laži. Fej! Naš
okrajni zastop pa se naj ne ozira na take napade,
neutrujeno naj deluje naprej, kakor do zdaj in slava
mu bo. Sodilo bo ljudstvo za nekoliko let samo, ko
bo vidlo, kaj je storil napredni novi okrajni zastop.
O reguliranja Pesnice in daljša dela pri novih cestah
priobčimo v kratkem kakor tudi o delah pri Golem
Vrhu, Strmcu itd.

Dopisi.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ker se sedaj pri nas ob-
činske volitve oziroma v občini Terbegovce in občini
Galušak približavajo, moram ti dragi „Štajerc“ na-
znani, kaj si prizadevajo naši farji. Naš župnik
Kunce je poslal svojega kaplana od hrama do hrama,

da naj ljudi spodbuja pri volitvi za farško stranko glasovati. 23. junija stal je naš župnik celi dan pri volitvi in ljudi na svojo stranko napeljeval, in glej, pridobil si je čez polovico volilcev. Kaplana je že zjutraj po 6. uri poslal naj prigovarja podrepnike, da ja gotovo pridejo na volišče. Eno zaupanje imamo, volitva bo mislimo zavržena.

(Opomba uredništva: Če se tako župniki v politiko vtikajo, če celo kaplani na povelje na vse zgodaj morajo hiteti agitirati, ni se čuditi, če ljudstvo v župniku in farjih ne vidi več „duhovnika“ ampak navadnega kričača in političnega hujškača, kateremu ni verjeti. Celó božje besede mu ne verjame, ali ga saj noče poslušati, če pridiga. Ni se čuditi, če se tako razširja „Proč od Rima“. Sami farji ste krivi, da vera peša, sami ste krivi, da jih toliko našo pravo vero zapušča. Premilostivi škof sami so strog ukaz proglasili, farji naj puste politiko — papež sam je to strogo ukazal škofom in papeževi ukazi naj veljajo. Mislimo, da vsak človek ve, da niso slabi zgledi, ne zapeljivci, ne brezverci, ne slabe knjige vzrok pešanja svete vere, ampak farji sami. Sami si lastno skledo blatijo. O Kunciji smo dosedaj mislili, da je pravi dušni pastir, vnet samo za svoj poklic, sedaj pa smo drugega prepričanja. Opozvali ga bomo zanaprej.)

Ptuj. Dragi Štajerc! Čudno se mi zdi, da ti vedno hvališ ptujske minorite, da so baje pridni dušni pastirje, ki se ne brigajo za politiko in tudi tebe pri miru puste. Ko sem pa enkrat pri pridigi bil, kaj sem slišal! Gospod Vaupotič so iz prižnice kaj močno po tebi udrihali. Kaj porečeš k temu? Verem poslušalec.

(Opomba uredništva. Res je, da smo vedno hvalili mirne ptujske duhovnike, hvalimo tudi tem potom spet naše duhovnike. Kar se pa tiče gromenja gospoda Vaupotiča proti našemu listu, opozarjamo ga, naj nas le pri miru pusti. V miznici urednika je črna škatlja, v njej dokaj zanimivega tudi o Vaupotiču. Gospod Vaupotič bi posegli v njo? Ne silite nas k temu, zelo neprijetno znalo bi Vam biti.)

Iz Žalca. Tudi jaz se na te obrnem, dragi Štajerc, da ti priporočam naše nazadnjake, prvake in farške podrepnike. Na binkoštni pondeljek je bila na Zgornji Ložnici pri Žalcu ustanovitev bralnega društva, seveda na farško povelje. Prvo besedo je imel naš nadučitelj, ki je na dolgo in široko priporočal te klerikalne liste: Gospodar, Naš dom, Mir i. t. d. Če te čitate, pridete gotovo na dno pekla, kjer je največja tema, Ložničani. Gospod nadučitelj, skrbite raje za pouk. glejte, da se bodo naši otroci v 5 razrednici toliko naučili, kakor smo se mi v 3 razrednici. Radovedni smo, kam boste dali vaše otroke izšolat, hočete jih samo pri slovenskem jeziku srečne storiti kot — dekle in hlapce? Vas pa zavedni občani opozarjamo na občinske volitve, katere se bodi proti božiču vršile. Pazite, da ne bo far sedel v odboru. Župnik spada v cerkev, ne pa v občinski odbor. Če se farji v občinske in druge

stvari vtikajo, lahko vera peša.

Planina. Pod tem imenom je pisal znan v klerikalno capo, da je „dobjanski gospod“ iskal po Planini voznika, da bi se peljal k so ker je tožil neko dekle, ki ga je razžalilo. Re da ga je iskal, ker se mu do sedaj še ni v zdelo, da bi si omislil lasten koleselj in konj sodnijska pota, kakor je to dobjanski župnik Ku že davno storil. Vprašamo pa tudi, kdo je vreden zasramovanja, ali tisti, ki drugemu bla čast krade, ali pa tisti, ki je prisiljen pri sodni moči iskati? Taki tatovi časti so pa v Dobju ki se najbolj obešajo za faroško suknjo. Omer deklina, ki je bila tožena, je Marijina devica, la faroški podrepnik bil tudi zaradi častikraja ob na 50 K, letos je zopet sodnija dvema faroš „štifelpucerjema“ zavezala jezik in sedaj jih je z nikom Vurkelcem vred trinajst na sodnijskem pe Vse to je zakrivil župnik, ki celo s prižnice šunta, in seje sovraštvo, kjer le more. Če bo Vur še nekaj časa v Dobju župnik, bo morala biti nija v Dobju, pa ne na Planini, poleg sodnije gavge za „verne katoliške poštenjake.“

Sv. Barbara v Halozah. Dragi Štajerc! Pr te ljubi Štajerc, sprejni od nas neko zanimivo godbico in ne misli, da mi Barbarčani spimo. I te prebiramo čeravno nas iz prižnice in spoved vedno strašijo z vragom, ako te čitamo. Mislimo da so ravno tisti črni vrage, ki nas pred njim rijo. Uj in se čudi ti dragi Štajerc in prijat križev teden letos pri nas ni videl nikake proce k pridružnicam, in tudi ni, kakor navadno, bila s jeta procesija iz Leskovca. Župnikov izgovor je da nima časa! Oj ti stara vera, kam boš prišla, procesije župnik nima časa, pač pa ima čas d polnoči svojo kuharico okoli išče, če mu odbeži.

Sv. Vid nad Valdekom. Tudi od naše fare čemo nekaj svetu naznaniti. Opravljali smo god šega farnega patrona Sv. Vida. Naš župnik bral je mašo, kaplan iz Plešivca pa je pridigoval. Od zača pravil nam je od sv. Trojice, potem od sv. Vida zadnje pa je prišel — Štajerc na vrsto. In gro je, da se je kar penil: „Tudi tukaj v sv. Vidu taki, ki berejo ta nesramni list. Prekleti neverni na večno boste pogubljeni. Enkrat je eden bil, 14 let ni bil pri spovedi, pa je rekel, pa koj živ Prokleti pes, zavoljo tebe ne bodo nebesa dol pa i. t. d. Da se ne smejimo. Ta ki 14 let ni pri s vedi bil, gotovo ni Štajerca čital, ker Štajerc se 5 let izhaja. Kar se pa tiče tega, da so b Štajerca neverniki, rečemo samo to: „Ne sodite, ne boste vi sojeni.“ Kaplan črti tebe Štajerc, si mu že dovolj prašno suknjo enkrat pokrtačil. hodnjič si pogledamo organista in farške podrepni

Mala nedelja. Pred kratkim šlo nas je iz na fare nad 70 oseb na božjo pot k Mariji Bistri Veselo so nas povsod, kjer smo se cerkvici blih pozdravljali z zvonovi, povsod nas malo pota spre

in nas utrujene popotnike je to okrepčalo in z
sem smo dalje romali. Pri sv. Barbari v Halozah
komaj zagledali stolp, smo že slišali zvonjenje,
je faranom naznanjalo, da pridejo romarji. Ko
se vračali nazaj, spet povsod zvonjenje že od
samo v domači vasi ne. Organist je rekel, da
misli, da so pastirji peli. Ko smo že prišli k
pri hiši, letel je komaj zvonit. Mislimo, da celo
ni prav, da se je nam zvonilo, ker misli,
trajcarje v tujino nosimo. Dovolj ste od nas do-
mi smo zvone plačali, zbirca mislimo tudi ni
bila, denar je vam prvo, potem pride vaša
kakšne se pa vaše pridige! Vedno in vedno
pravite o časopisih, katerih ne smemo čitati,
spet naj marljivo čitamo i. t. d. Šaj vas
več ne posluša, ker vedno eno in isto kvasite.
bi raje božjo besedo slišali, to nam raje razla-
čatu v cerkvi.

Iz Jarenine. Ljubi Štajerc! Sprejmi en par
od me popotnika in priobči, kaj sem vse videl
šišal zanimivega na mojem potovanju. Jaz vedno
sem z enega kraja v drugega, moram z trebu-
za kruhom in sem danes tukaj, jutri tam. Tako
sem tudi enkrat v nesložno Jarenino. Ker sem
utrujen, ukrenem vneko gostilno, da se okrep-
Na mizi leži „Naš dom“ ali po domače rečeno
silo bedakov“. Vzamem ga v roke in takoj za-
m dopis iz Jarenine. Od smeha bi skoraj počil,
sem prebiral, kaj kvasijo jareninske mladenke.
katera za tilnik dobila ker pravijo: „Tudi med
dekleti ni vse tako, kakor bi moralo biti, tudi
nami so take, ki delajo pohujšanje i. t. d.“
tje, ki prebirajo „Štajerca“ niso vredni njihovega
evanja, nočejo z njimi govoriti, mislimo pa da je
protno, zavedni fantje nočejo farških, po vosku
čih devic. Če bi jih ljubi Štajerc enkrat v „če-
nici“ (čitalnici) videl, sam bi rekel, fant, ki tako
zamore ljubiti, spada v „Feldhof.“ Gotovo se
ne briga za nje, nego naš kaplanček, zakaj, ne
Mlad še je.

Iz Marjetske fare pri Ptuj. Iz našega kraja še
bilo nikdar kaj čitati v Štajercu, zakaj ne bi
vedli, kako se kaj tukaj godi. Povedati bi
o šolskih drvah, pa sem slišal, da se tisto že
sodnji obravnava. Po kdo bo po leti o kurjavi
mimo govoril? Povedal bi tudi lahko, kako je naš
ljubenec fajmoštra, nadučitelj Ž. lepa rodovitna
drevesa posekel, pa kaj, saj ima sam škodo.
kaj pa le hočem povedati! Kolikokrat sem si že
misli, zakaj naš župnik očale ne nosijo. Saj tako
ljudje radi očale nosijo, če jih tudi ne potre-
jejo, da so le še bolj lepi. Lojzek pa je že tako
več lep. Več ljudi več ve in tudi mi kmetje smo
dogovorili, zakaj da jih ne nosijo. Zato ne, da
ne vidi, kaj se krog farovža in pri šoli godi.
zimi ko so se fantje in deklete enkrat za špas
slo skečkali, takoj je bila grozna pridiga. Ko so se
kaj nekoč nekateri fantje spozabili in v cerkvi govo-
hitro je bila tožba pri sodnji in še ne vemo,
da bode iz tega. In take stvari bi se še lahko

množe navedle. Šola pa je nasproti farovža, tam pa
naš župnik nič ne vidi. Učitelj in učiteljica se ljubita,
pa saj jima to tudi nihče prepovedati ne more, pa
naj to tako storita, da ne bodo doma otroci pove-
dali učiteljica — pa je ljubica od učitelja. — Če bi
kmečko dekle šlo svojega fanta obiskat, kakšen vriš
bi bil. Učiteljica pa gre ob nedeljah k učitelju v
stanovanje in ko gremo mi od večernic, slonita oba
pri oknu, kakor če bi bilo to Bog ve kako imenitno.
Morda da je pri gospodi, a če se med kmeti živi,
mora se po njih ravnati. En par krat se je zgodilo,
ko so šli fantje od večernice in gor k oknu žvižgali
in klicali pst, pst, tako, kakor smo nekdanj vojak v
Poli klicali zvečer dekleta. Šolarji pa gredo vmes
med odrastli in vse to vidijo in slišijo. Ali je to v
korist solarčkom? Saj o veliki noči vedno s tistim
gledajo, da vedo, kdo da strela in potem naznanijo
žandarmeriji. Zakaj pa tukaj enkrat dobro ne pogle-
dajo? Šolarji te učiteljice povedajo, mi ne smemo
iti med uro vun, naša gospodična pa tolikokrat
vun gredo. Če je bolna, naj se javi bolno, če je pa
zdrava, naj pa svojo službo opravlja. Otroci pripove-
dujejo, kako učitelj hodi v učiteljčino stanovanje,
kolikokrat da pride ona k njegovim durim k razredu
trkat in kako da si pošiljate vedno z enega razreda
v drugega pismičke, seveda to šolarčki nosijo. Če
ljubica vedno na ljubčeka misli, si naj vsak sam
razsodi, koliko je pouka v šoli. Pa če sta že zmirom
skupaj, jima ne bi bilo treba listeke med šolo pisati.
Odrastli šolarji še niso več tako neumni, da bi ne
opazili kaj takega. Sedaj pa če odrastli doma
govore, danes sem ta dva tukaj srečal, drugi pove,
jaz pa sem jih tukaj videl, to gotovo ni najbolje za
mladino. Mladina od danes je že sama preveč zrela,
če pa še ima tak zgled! — To sta tisti dva, ki sta
bili enkrat v „Slov. Gospodarju“ pohvaljena, da
očitno vero pokažete in se ne data zapeljati od slabe
tovaršije. To je res, da očitno kažeta, a ne vere,
pač pa ljubeza, še pred šolarji je ne skrivata. Bilo je
pred nekimi tedni ob večni luči, šli smo s polja domu.
Koga srečamo? Učitelja, ki si je peljal učiteljico v
gaj — gotovo večno luč molit. Fantje so za njima
zvižgali pst, pst, klicali in kar se je še govorilo, to
se ne more pisati. Čudno, fajmošter vse to ne vidi, jo,
kaj se dan z dnevom godi, nadučitelj ne vidi in ne
sliši nič. Zakaj ne? Ako bi tema dvema kaj rekel,
potem ne bi imel ob praznikih pevca in pevko.
Teda da imata ob praznikih pevke in pevca naj
imajo otroci dan za dnevom slab zgled? Kaj mi ne
plačujemo za šolo tako kakor drugi, ravno mi bi
moral svojo otroke izročiti takim učiteljem. Mi zah-
tevamo, da bode tega počenja v kratkem konec. Ali
enega prestaviti, ali pa jima zapovedati, da se mo-
rata v najkrajšem času ženiti. V zadnjem „Gospo-
darju“ smo čitali, da pojde ena učiteljica od naše
šole proč. To je tista učiteljica, katero nimajo samo
šolarji radi, ampak vsi farani jo ljubijo in spoštujejo,
ker ona nam daje prelepi zgled, kako se naj starši
spoštujejo in ljubijo. Toraj izgrizla sta jo, bilo je že

dolgo o tem čuti, kako se nadučitelj in fajmošter trudita jo odpraviti. Kar je dobrega more proč, kar pa je mladini v kvar, to pa imata ta dva imenitna gospoda v posebni časti. Gospod župnik ste li dušni pastir, ali imate vi duše naše mladine na skrbi? Nikakor ne. Tam vtikate nos, kjer vas nič ne briga, kjer pa bi morali vašo moč pokazati, pa molčite. Brigajte se več za farovž in šolo, saj ste šolski načelnik, (ker pač vsi obžalujemo). Našo pošto v Možganjih tudi raje pustite na miru. Ali menite župništvo pustiti in k pošti iti, saj pa bodele zdaj dobili še bolj plačo? Kako se bodele še le potem krog vozili, da bi pošto v Možganjih odpravili in jo k Marjeti dobili. Tedaj še enkrat, brigajte se tam, kjer je vaša stvar. Mi zahtevamo tega konec, enega proč, naša želja bi bila žensko proč, ali pa v kratkem poročiti se. Sedaj pa še nekaj, ker nam je od vseh naših učiteljev in učiteljic nerazumno. V sredo dan sv. Alojzija imeli so šolarjo mešo. Vsi otroci bi morali biti ob 1/6 že v šoli. Gotovo za učitelje in učiteljice je to prilično, saj iz postelje skočijo pa so v šoli, pet šritov narede, pa so v cerkvi. Pa ubogi otroci! Kaj nima od vsih šestih nobeden toliko možganov, da bi pomislil, kako daleč imajo nekateri otroci. Siromaki bi morali najmanj že ob pol 5 uri vstati, ako hočejo v pravem času v šolo priti. Seveda duhovniki imajo veliko dela, piti, jesti, spati, zato pa je dobro, da svojo delo zgodaj zjutraj odpravijo. Uboge fare, kako trpijo.

Opazovalec.

Od sv. Vida pri Ptuj. Dragi nam „Štajerc“, zopet se moramo oglasiti in ti naznaniti, kako nestrpen je naš farški grajžlar, Štajerčevim bralcem dobro znani Tombah. Pred kratkim se je naselil pri nas nov trgovec, prijazen in pošten človek naprednega mišljenja g. Petelinc. Seveda to ni nikakor po volji farškemu grajžlarju in ta si prizadeva na vse kriptlje, da bi mu preprečil trgovanje, da bi ga uničil. Pa ne boš, Tombah, ker mi te poznamo, že do dobrega! Tombah, povej nam, je li to pošteno postopanje od tebe, ki se bahaš vedno, češ olikan trgovec si, da postavljaš vsak dan ob cesti fante, kakor stražo, kateri morajo prijeti vsakega človeka, ki nese kaki koš ali pa kaki jerbas (korpec)? Ti fantje potem prigovarjajo ljudem, naj bi ne šli kupovat raji v farško grajžlarijo, češ novi trgovec ima slabo blago, med tem, ko je blago v farški grajžlariji vedno najboljše in najceneje. Vedi Tombah, da to postopanje smrdi prav po farškem bojkotu! Da lastna hvala smrdi, o tem je dandanes prepričan že vsak pameten človek, najbolj pa smo prepričani o tem mi Vidovčani, ker poznamo prav temeljito i tvojo trgovino i tvoje toli hvalisano blago! Novemu trgovcu pa svetujemo, naj se še v naprej neustrašeno uklene naprednjaškega gesla. Če pa ga kdo hoče bojkotirati, naj si pojde pravice iskat k sodniji.

Več naprednjaških faranov.

Razne stvari.

Brezplačni prostori za slepce. Za uk sposobni otroci, v starosti 4—12 let, ki imajo na Štajerski domačinsko pravico se v Gradcu v zavodu za slepce sprejmejo za šolsko leto 1905/6 in sicer če so sinovi mašnih starišev brezplačno. Prošnje, katerim morajo biti priloženi krstni list, domovnica, spričevalo o stanjenosti, ljenih osebnih (kozah), ubožni list in spričevalo, da je otrok zares slep in sposoben za pouk, naj se pri konca mesca julija vpošljejo na ravnateljstvo „Oblindenanstalt“ Gradec, Leonhardstrasse št. 13.

Velika nesreča na morju se je zgodila blizu Koperja. Angleški parnik „Ancona“ se je zaletel v dansko šolsko ladjo „Georg Sateg.“ Z ladjo se potopilo 22 kadetov.

Župnik in župan morilca. V Barrafranca pri Pordenonu so zaprli župana in župnika, ker sta obdružena, da sta umorila nekega bogatega posestnika, pa vsaj morilce najela.

Kako naj spimo? Neki francoski zdravnik svetuje ljudstvu, naj po leti in po zimi spi pri odprtem oknu. Sobni zrak se naglo pokvari in nič ni tako nezdravo, kakor nečist zrak. Človek potrebuje na uro povprečno po 400 litrov zraka, osem ur torej 3200 litrov. Moški in žena potrebujeta eno noč okoli 6500 litrov zraka. V štirih urah je v sobi več sto litrov ogljikove kisline in mnogo strupenih plinov. Proti temu se je mogoče samo na ta način braniti, ako vedno dobivamo čist zrak. Zatorej odpirajmo okno! Po zimi rabimo taka okna, ki bodo imela v steklu majhne luknjice. To nas bo čuvalo pred prehlajenjem, zrak bo pa vedno čist.

Poti med njivami treba je vedno izboljševati. Dobro pot k njivi zelo zviša vrednost njive. V jame in jarka pri vsakem peljaju lahko nekaj prodeca vsujemo, brez da bi nam bilo treba nalašč tja prodec navvažati. Podoč lahko pobere mu debele kamne ob glavni cesti in jih vržemo potem v globoke kolovoze.

Priljubljene pijače posameznih narodov. Državno pisni urad Zjedinjenih držav v Severni Ameriki je sleden deče dognal: Na Angleškem se spi največ čaja na leto 256,508.731 funtov, pride na osebo 6 funtov. Na Zjedinjene države spi največ kave, na leto 960878977 funtov ali 11 1/2 funtov ena oseba; Nemčiji spi največ piva, 8.022,501.000 litrov ali 131 litrov spi ena oseba na leto. Rusija ima najrajše vina. Na leto ga spi 783, 139.500 litrov, na osebo pride 5 1/2 litrov. Na Francoskem pa vlada vinomanija na leto se ga spi 6.042,437.000 litrov, na osebo pride 156 litrov.

Strašen samomor. Strašen samomor izvršil je v Trstu 70 let star usnjak Karol Artissi. Najprej se je prerezal žile na vratu, rokah in nogah potem se pa je ustrelil z pistolo, katero je z žreblji in vodo nabasal. Vzrok samomora bila je neozdravljiva bolezen nase.

Papež Pij X. o romanju. O papežu poročajo, da sleden dogodbica: Pred kratkim prišel je tekomisija leta že drugokrat en župnik z romanji iz svoje farike k papežu. Po končani avdijenci reče papež župniku: „Otroci“